

A X. Erdélyi Teológus-Doktorandusz Konferencia

2018. november 22-én került sor a X. Erdélyi Teológus-Doktorandusz Konferenciára (ETEDOK) a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézetben. Az esemény dr. Balogh Csaba dékán-házigazda köszöntésével kezdődött, majd Simon János lelkipásztor, aki immár hatodik éve szervezi rendszeresen ezt a szakmai találkozót, felevenítette ennek létrejöttét, ismertette célkitűzéseit, eddigi történetét és az elmúlt hat év alatt szervezett konferenciák és találkozók gazdag tematikáját. Rámutatott arra, hogy Erdély teológiát kutató doktoranduszai és fiatal kutatói színes palettán képviselik a teológia művelését.

Az első előadást Ledán István lelkipásztor, doktorandusz tartotta „*Akik elaludtak*”. *Álomeszkatológia, avagy a halál mint alvás és álom az Újszövetségben* címmel. Az előadó az Újszövetség által némelykor az alvás és álom képével kifejezett halál jelentéstartalmát mutatta be az ógörög sírfeliratok, az Ószövetség és az intertestamentális kor, valamint az Újszövetség erre vonatkozó költői képeinek és azok teológiai jelentéstartalmának a tükrében. Az alvás metaforája feltehetően azt érzékelteti, hogy az az állapot, amelyben az elhunyt hívő találja majd magát, a földi élethez képest egyszerre jelent többletet és veszteséget. A metaforikus és kissé zavarba ejtő képek jelentéstartalma arra enged következtetni, hogy a halál nem függeszti fel ideiglenesen (sem) az életet, és nem szünteti meg ideiglenesen a hívő ember kapcsolatát (sem) Istennel, illetve Krisztussal. Azonban kétségtelen, hogy eközben az élet valamilyen visszafogott állapotba kerül, de úgy, hogy egyben gazdagodik is. A halál kiszakít az addigi kapcsolatokból, például a családból, de közben más szintekre emel az Isten-ember kapcsolat megélésében, és ugyanakkor kilátásba helyezi az emberi kapcsolatok újra megélését. Érdekesség, hogy a más forrásokban is fellelhető alvásmetaforához csak a keresztyénség tette hozzá a felébredés, feltámadás képét.

A második előadást dr. Vitus István lelkipásztor tartotta *Pásztorálpszichológia újragondolva* címmel. Ez elsősorban kritikai reflexió volt arról, hogy mennyire (le-

het) helytálló az a hermeneutikai kísérlet, amely a Szentírás szövegének értelmezésére vállalkozik. Reflexiójában kilép a hagyományos teológiai gondolkodás keretei közül, és párbeszédre hívja a filozófia és pszichológia művelőit. A párbeszéd lehetőségét pedig azáltal teremti meg, hogy alapos vizsgálat alá veti Jób szenvedéstörténetének különböző értelmezési kísérleteit. Meglátásában ez a párbeszéd azáltal válik autentikussá, hogy nemcsak arra figyel, hogy mit mond a másik (vagyis a teológia, a pszichológia és a filozófia mondanivalójára), hanem egyben reflektál is a másikra és önmagára, s ezzel korrekciós feladatot is végrehajt. Így születik meg egy átfogó(bb) hermeneutika, egy hármas lencse, amivel a szövegre tekintve a megszokotton túl más dimenziók is megnyílnak. Reflexiójának kulcsfogalmai: szenvedés, határtudomány, határról való rálátás. Ezek segítségével megkísérli újradefiniálni a pasztorálpszichológiát.

A találkozó harmadik részében fórumbeszélgetésre került sor *Tudományosság a lelkészj életpályán, avagy kutatás, tudomány, egyház Erdélyben* címmel. A fórumbeszélgetés felvezetésében Simon János visszatekintett a négy évvel ezelőtti fórumra és az azóta történt változásokra, Kató Béla püspök úr bevezetője pedig felvázolta a tudományművelés lehetséges motivációit, és megvizsgálta a közegyház tudományművelésben betöltött szerepét is.

A jelenlevők egyetértettek abban, hogy a társadalmi folyamatok teológiai reflexiója nem maradhat el. A tudományos műhelyek mindenik jelenlevő vezetője és a közegyház is erre próbál minden kutatót bátorítani a közeljövőben.

Simon János

